

Petri, Dr. Karl, Bestimmungs-Tabelle der mir bekannt gewordenen Arten der Gattung *Lixus* Fab. aus Europa und den angrenzenden Gebieten. (Wiener Entomolog. Zeitg. XXIII. 1904, p. 183—198; XXIV, 1905, 33—48, 101—116.) és külön Bestimmungs-Tabellen der europäischen Colcopteren. Heft 55, Curculionidae II. Theil: Genus *Lixus* F. 1—62. I. Paskau 1904—5.)

Hazánkfia Petri Károly segesvári ág. ev. polgári iskola¹ igazgató, az ormányos bogarak szorgalmas tanulmányozója, e család egyik fajokban gazdag nemét tette újabban vizsgálatainak tárgyává. Ezen vizsgálódások eredménye a bécsi folyóiratban és most külön füzet alakjában is megjelent meghatározó kulcs, mely a palaearktikus *Lixus*-fajokat tárgyalja. Petri 168 fajt és fajváltozatot, ismertet dolgozatában és csak 13 faj maradt előtte ismeretlen. A *Lixus*-nemet négy alnemre osztja: *Phyllixus* Petri, *Hypolixus* Schh. *Lixus* s. str. és *Ileonus* Schh., melyek közül az első új. Az új fajok és fajváltozatok közül minket közelebről csak három érdekel, mert ezek faunánkból valók, u. m. *L. iridis* var. *caucasicus*, mely a Kaukázus, Ural, Dél-Oroszország és az Alexander-hegységen kívül hazánkban is előfordul, *L. algirus* var. *hungarus* Budapest-ről való és *L. bardanae* var. *scutulatus* magyarországi. Faunánkra új még a *L. lateralis* Panz., mely Horvátországban és *L. ascanii* var. *circumdatus* Schh., mely Magyarországon és Boszniában fordul elő.

Csikó Ernő.

Horváth, Géza dr., *Conspectus specierum generis Graphosoma*: Annales Mus. Nat. Hungarie. Vol. I. 1903. p. 345—354. — *Synopsis generis Doratura*: Ibid. p. 451—459. — *Monographia Colobathristinarum*: Ibid. Vol. II. 1904. p. 117—172. — *Species palaearticae generis Caliscelis*: Ibid. 378—385.

Tisztán rendszertani munkálatok, a melyek azonban a fellelt csoportokat kimerítően tárgyalják, igen becsesek és hálásan üdvözlendők. Így nyilatkozik róluk Speiser P. a „Zeitschrift für wissenschaftl. Insektenbiologie“ című folyóiratban. A *Graphosoma*-nem palaearktikus, 6 faia és 6 fajváltozata közül szerző kettőt, illetve egyet ír le ez alkalommal; legismertebb képviselőjéről, a piros-feketén csikozott *G. lineatum*-ról kimutatja, hogy az összes európai példányok a var. *italicum*-hoz tartoznak, a törzsfaj Észak-Afrikában fordul elő, állítólag Kórkizában is található. Ugyiszintén tisztán palaearktikus a *Doratura*-nem biztos 8 faja, (a kilenezedik Perzsiából, valószínűleg nem tartozik ide), melyek Szibériától Fran-

cziaország- és Tunisig, sőt talán Angolországig is el vannak terjedve. Apró Cicádák ezek, melyek többnyire száraz, részben (2 faj) nedves réteken is tenyésznek; szerző 3 új fajt ír le. A Fulgoridákhoz tartozó *Caliscelis*-nem 7 faja közül (3 új) csak egy (ceyloni) nem palaearticus; egyébként Dél-Oroszországtól és Kis-Ázsiától Tunis-, Marokko-, és Spanyolországig fordulnak elő. A Lygacidákhoz tartozó *Colobathrista*-család eddigelé 3 nemre oszlott, melyek 18 faja Brazíliá-, Peru- és Bolíviában, másrészt Birmától Uj-Guineáig van elterjedve; szerző a fajok számát 52-re emeli (4 fajeltéréssel), melyek egyike a Fidzsi-szigeteken fordul elő. Ezek a fajok 12 nemre oszlanak (9 új); a 3 régebb és 4 új nem Amerikára szorítkozik, míg az indo-ausztráliai fajok kivétel nélkül újonnan felállított nemekhez tartoznak.

Koča, Gj., Popis tvrdokrilaca (kornjaša) Vinkovačke okoline. (Enumeratio coleopterorum circa Vinkovce (Slav.) inventorum.) Prilog fauni Hrvatske i Slavonije. (Glasnik Hrv. Naravosl. Društva. Zagreb, XVII., 1905. p. 1—96.)

Szerző, ki 15 éven át kutatta Vinkovce környékének bogarfaunáját, most hogy áthelyezés folytán az érdekes vidékről elkerült, összeállította az ott gyűjtött bogarak jegyzékét. A nagy szorgalommal összeállított jegyzékben mintegy 1400 faj és fajváltozat van felsorolva, az egyes fajoknál pedig megtaláljuk a termőhelyek felsorolását és egyéb jegyzeteket is. Sok érdekes adat között a jegyzékben néhány faunánkra új alakot is találunk. Ezek a következők: *Platyderus dalmatinus* Mill., *Acupalpus dorsalis* var. *salinus* Baudi, *Lioptota nigricentris* Thoms., *Anthoxia fulgurans* var. *azurescens* Lap., *Alophus elegans* Stierl. és *nictitans* Boh., *Echinocnemus confusus* Faust, *Tychius Kiesewetteri* Tourm., *Miarus meridionalis* Bris., *Nanophyes nigritus* Gredl., *Phloeosinus bicolor* Brull., *Luperus rufipes* Scop., *Aphthona hilaris* Steph., *Micraspis sedecimpunctata* L. Egy faj, nevezetesen az *Athous longicornis* Cand. (Velikaról) valószínűleg téves meghatározás folytán került a jegyzékbe. Velikaról egy új fajt is említ szerző, a *Leptusa Kocae* Bernh.-t, melynek leírása ezideig azonban még nem jelent meg. A szép összeállítást csak felette sok sajtóhiba zavarja meg; a sok közül álljon itt egy-néhány: *Agrilus ruffo-villosum*, *hiopidulus*, *rgalis* Cüdae, *Tenebris*, *Otiorrhynchus*, *Elydroton*, *cardin*, *Eirrethinus*, *Phytobius*, *Brodybatus*, *Anthribidae*, *cyaniformis*. *pinei* (— *junci*) stb., legsikerültebb pedig az, hogy *Elleschus* helyett *Trechus* áll. A katalogust a nemek tárgymutatója zárja be.

Csiki Ernő.